

HERALD

NEODVISLÝ MĚSÍČNÍK POLITICKÝ, VĚDECKÝ A ZÁBAVNÍ.

HERALD vychází 14. dne každého měsíce. Předplatné celoročně 4 K 80 h, pololetně 2 K 40 h. Jednotlivá čísla po 40 h ve všech prodejích novin, trafikách a knihkup.

Redakce a administrace jest v Praze 18-II., Jungmannova třída číslo 7 nové, kam také předplatné a dopisy řízeny buděž. Dopisy nefrankované se nepřijímají. - - -

NÁŠ PROGRAM.

Vstupujíce tímto na veřejné kolbiště, zdravíme Tebe, milý čtenáři, co nejvřeleji. Jenom poměry vtiskly nám péro do ruky. Odehrávají se před námi děsivé boje životní, člověk šlape nohama právo svého bližního, člověka poměry slabšího. Vznešené slovo o lásce a sbratření pozbylo jasného zvuku, cena člověka hmotně a společensky slabšího pozbyla váhy. Celousilousvou proto chceme spolupomáhat při záchráně potlačovaných. Každá ujařmená pravda najde v nás spolehlivé bojovníky, volejž odkudkoli. Vedle tohoto cíle však pěstovati budeme vědu, umění a literaturu, takže doufáme, že časopis »Herald« stane se domácím přítelem a rádcem ve městě i na venkově, v chatách i palácích. Časopis »Herald« obsahovati bude tu- i cizozemské zprávy politické, jednání měšťské rady, zemských sněmů, okresních i obecních za-

stupitelstev, státních, zemských a samosprávných úřadů, spolků a korporací, zprávy dvorské, společenské a denní, referáty divadelní a umělecké, články o heraldice, sphragistice, paleografii, archaeologii a numismatice, zprávy sportovní, filatelistické, bursovni a slosovací, grafologii a chiromantografii (písmoznalectví), rubriku poradní, příspěvky literární veršem i prosou, atd.

Z uvedeného souditi může laskavě milý čtenář o bohatosti obsahu; k tomu přistupuje mírné roční předplatné za cenný časopis, nikoli snad za nějaké noviny. Budeme-li v naší snaze čtenářstvem podporováni, zamýšlíme vydávat časopis »Herald« týdně.

Zvouc opětovně každého bez rozdílu ku odebírání tak dobrého časopisu, znamenáme se v úctě

Redakce časopisu »Herald«.

ZLÉ ČINY C. K. VÝS. RAK. SEV.-ZÁP.
DRÁHY A POŘÁDEK VE STANICI DOBŘENICKO-SYROVÁTECKÉ.

V časopise »Osvěta Lidu«, nyní v Pardubicích vycházejícím, uveřejněna byla v čísle 29. ze dne 14. července 1900 první část článku »Jak je ve stanici dobřenické o bezpečnost postaráno čili co se děje, je-li ve správní radě strýček.« Obsah byl as tento:

»Přímo kříklavé poměry panují od šesti let ve stanici c. k. priv. rak. dráhy severozápadní Dobřenice-Syrovátce u Králové Hradce za regimu tamějšího přednosti Jana Schmidta, vlastně pod vládou jeho ženy, Marie Schmidtové, takto obchodnice s uhlím a majitelky živnosti uhlířské, ve stanici se nalézající.

Se stanicí dobřenickou spojen je odtud as 10 minut vzdálený cukrovar syrovátecký, náležející Karlu Vein-

richovi a spol., majiteli statku dobřenického, vlastní koleji. »Správa« tohoto cukrovárku domnívá se patrně, že stanice jen pro ni jest zřízena a nikoli pro celé to velké okolí, jiného železničního spojení dosud postrádajícího a jeho více méně velké strany, na stanici interované.

Cukrovar syrovátecký odebírá veškerou, na statcích Světí a Nedělišť, témuž Veinrichovi buš patřících aneb od něho pronajatých a u stanice Předměřic, c. k. výs. jihovo-severoněmecké spojovací dráhy ležící vypěstovanou cukrovku, několik tisíc wagonů za jednu kampani. Řepa ta nakládána jest pokud s vozů nepadá, a bylo při jednom úředním vážení překročené o celou třetinu přípustného, na každém wagoně naznačeného zatížení konstatováno, aniž by cukrovar byl povinen závislostné přetížení hraditi. Jiná strana musila by die stávajících předpisů nejen vysokou pokutu dráze zaplatiti, ale byla by i pro ohrožování dopravní bezpečnosti stuhána.

Druhdy byla veškerá z Předměřic zasílaná řepa vážena na nádražní váze v Hradci Králové; cukrovar syrovátecký dovedl toho, že »nepřijemné« mu vážení z Hradce do stanice dobřenické přeloženo bylo, kde za týmž účelem váha s nemalým nákladem zřízena a udržována jest.

Veškerá ta zařízení, jakož i klausule na nákladních listech, »k úřednímu převážení v Dobřenicích«, byly marny, neboť řepa v Dobřenicích převažována nebyla, vlastně být nesměla! Ložiska jakož i osy kol takto naložených vozů železničních byly horky aneb již hořely, takže musily být velice často ve stanici dobřenické vodou polévány, aby podvodné nakládání na jevo nevyšlo.

Přednosta stanice, Jan Schmidt, byv jedním mladším dopravním zřízenecem (vlastně telegrafním úředníkem, jenž měl všecky čtyři odborné zkoušky ze služby železniční odbyté a obstarával dvě pokladny, každé druhé dopoledne a každou třetí noc při těchto dopravní službu, bez jakékoli pausy aneb vystřídání, za špinavý roční obnos 480 zl.) na přehmaty »správy« cukrovaru upozorněn a cítě se ohrožen ve svém as 300 zlatovém příjmu od majitele statku dobřenického a cukrovaru syrováteckého, vedle dávky z »uznalosti« as 100 kg. cukru, pšenice na výměnu mouky a jiných maličkostí, kříčel rozšíleně: »Což nevíte, že jest bratr ženy Veinrichové, Jan Liebig, správním radou naší dráhy a že již jeden přednosta, který nechtěl být ve všem »rozkažum« (!?) cukrovaru poslušen, z trestu odtud přesazen byl? Může se Vám státí něco hůřího, že budete vyhozen. (!?) Ostatně připravíte se o remuneraci, kterou »ředitelství« cukrovaru každému úředníku staničnímu o novém roce z »uznalosti« učiní!

Poslední narázka měla být lákačkou pro pošpinění si prstů, než by se ku provádění hrozeb přikročilo. Podobně přednostovi Schmidtu, dostával i jeho adlatus Vilém Hartmann 50 zlatých, vedle 50 kg. cukru, společného bytu s vážným v chatě cukrovaru patřící, paliva, světla atd., rovněž z »uznalosti«. Že však »uznalost« ta z nezíštnosti »správy« cukrovaru neprýštěla, že tuto as pětistovou uznalost její, dráhy severozápadní a jiho-severoněmecká, po případě subvenující je stát velice draze, tisícemi zaplatiti byl nucen, pověděli jsme již a ještě dopovíme.

Všim právem pravil od Schmidta napadený zřízenec, že kdyby každý správní rada měl houfec přátel bližších i dalších s továrnami a statky, a takové přehmaty se trpěly, musila by dráha buď z pola zdarma aneb úplně gratis pracovati. K takovým podvodům ruky že nepříloží a na odměnu trestních činů že nereflektuje.

»Ředitelství« cukrovaru s přednostou Schmidtem počalo jmenovaného zřízence intrikami pronásledovati, takže byl tento konečně nucen, požádati majitele Karla Veinricha, aby veškeré ty bezdůvodné obžaloby a urážky osoby jeho, služebnictvu svému, totiž hlavně »ředitelství« cukrovaru zakázal, an by jinak veškeré ty z dobré vůle jak statku dobřenickému, tak i cukrovaru v Syrovátcích prokazované, až na hranice slušné možnosti jdoucí služby zastavil a přesně dle znění smlouvy, učiněné mezi drahou a cukrovarem, ve kterou ovšem nižadné úslužnosti zvláštní aneb dokonce přehmaty pojaty nebyly, postupovati byl nucen.

Přibližný obsah tedy, ne-li úplnější, podala »Osvěty Lidu« a slíbila pokračování, kteréž vlastně taxativně ony přehmaty, turecké pomery a úskoky ve stanici »Dobřenice-Syrovátky«, s přijitím Schmidta tam zavládnutí, nebezpečí pro cestující, zkracování malých stran na účet dominujícího stanici podniku Veinrichova, vydírání zasílatelů neb přijimatelů, počinaje skladničními nádenníky až do přednosti Schmidta nahoru, podvody spáchané v době stávky uhlokokupů na nejchudších centových odberatelích uhlírkou a ženou přednosti, Marií Schmidtovou, necejchovanou váhou, vypůjčenou prý od »ředitelství« cukrovaru v Syrovátcích, Ignácia Erlebecka, skryté i otevřené udávání, pronásledování a ku zdi tlačení hniličku odhalujícího úředníka nejen od jmenované již cohorty, nýbrž i s ní nyní, proti všemu očekávání a proti vši logice associováné, svými činy zlými již pověstné, v království našem již nemožné dráhy severozápadní jakož i důsledky této meze neznající msty vypočítávalo a s velikým zájmem všech spravedlivých, pomery ty znajících aneb nimi i trpících posuzovateli očekáváno bylo, v příštím čísle uveřejnit. Nestalo se tak, a »Osvěty Lidu« popřála za to místa kal, síru a oheň sopticím odvoláním, zasláním a ohražováním »ředitelství« cukrovaru syrováteckého jakož i slavnostnímu vysvědčení »zachovalosti« se strany dráhy severozápadní pro cukrovar vydanému, v jehož archivu se, soudě dle poznámky této továrníčky, na věky uschovalo a každému ochotně ukázáno bude.

Ten nejšpinavější pamflet těchto odvolání, duševní to výplod Jana Schmidta, aneb snad, což je při osobování si vlády jeho ženy, Marie Schmidtové ve stanici, pravděpodobnější, koncept to jeji, která přece v libereckém pensionatě (neznámo však, ve kterém) se patřičně na nadávky a tropení skandálů, obcházení nádražní budovy v pozdních hodinách a v jiných cnostech vzdělala, musil redaktor »Osvěty Lidu« potlačit, patrně aby jednak nepřišel do kolise se zákonem, jednak aby nehyzdil jím svůj list. Nechceme, pakli nebudeme nuceni, zkoušetí příčiny, proč že redaktor Al. Hajn článek veskrz pravidlivý nedokončil. Pravíme podmínečně. Jinak ale chceme, pamětli našeho programu, nastaviti tam, kde byla pravda, ať již jakkoži umlčena. Nic nepomohlo a nepomůže dle vyhrůžek podařených manželů Schmidtových »zničení toho, jenž věci odhalil, kdyby je to mělo pět tisíc a více státí, jakož i pět advokátů na dokončení krvlačné této msty můsilo být naverbováno, nic nezpomohlo a nepomůže to tušování špinavé dráhy severozápadní, strýčkovství jakéhokoli stupně a domýšlivost bývalého cukrmistra cukrovarny smířické, nyní »ředitelství« (!) podniku Bavoráka Veinricha, jakož i ukazování na všemohoucí měsíc!

Ven musí celý ten kal, jehož částečné odhalení v »Osvěty Lidu« zápal hniloby v kraji kralovéhradeckém zanechal. Dík pravdymluvným poslancům, kteřím se příště vrátíme, zabývat se bude tímto kalem nejpovolnější v té věci činitel. rakouský parlament, ohromné sumy na passivní dráhu severozápadní, resp. její zaručenou síť rok co rok z dávek přetíženého poplatnictva doplácíci. Chceme věřiti, že vláda dra. Šl. Körbra, že ministr dr. Šl. Wittek všeho svého vlivu a vši své moci proti této stohlavé sani použije. Nespojkujme se s uchlácholem a planými, byť i v krásna slova

vpravenými frásemi nikdy. Voláme ke všem vydřiduchům této dráhy: kliďte se, než vás spravedlivý hněv spravedlivé vlády lidu zasáhne! Nyní však k věci.

Na pohrůžku takovou ovšem páni připraveni nebyli, i zdálo se, že jsou ji zaraženi. Sám majitel Veinrich vyhledal zřízence onoho a rukou dáním slibil mu, že se tyto špinavé útoky se strany jeho sloužících, najměředitele Ignáce Erlbecka na příště dítí nesmí; pokládal celou věc chytrácky za nedorozumění a chtěl doufati, že úslužnosti onoho, které uznával, na dálce jeho maljetku prokazovány budou.

Netřeba podotýkat, že poslednějšímu tak bylo, vzdorštvanicím proti úředníku, nyní na čas skrytě, tím divoceji však prováděným. Jenže musil nyní přednosta Schmidt se zafatými zuby tak mnohé cukrováru odepřít, co již pod paragrafy trestního zákona spadalo a dříve hrozbami vynucováno bylo; malé pak strany zasilající aneb zboží přijímající byly nyní co do výhod na roveň podniku Veinrichovu postaveny bez přeplácení vozů, dávání zpropitného a podobných ustanovení stanicičních, povstalých za vlády Schmidtovy, na obohacení své as šedesátitisícové, ze solidního prodeje uhlí a jiných příjmů uznalostních vzrostlé kapsy jakož i ku zlepšení bídne mzdy svých věrných dělníků, na které buď své »věrné« služky jako starostlivý otec vyvádával, aneb které ze zvláštního zařízení své uhlí prodávají, při tom však stanici i s lidmi v ní ovládají, na nervosní sobě hrající ženy jen přijmouti směl.

Totíž, ta jeho humanita nešla tak daleko, až po měsíc; ale musil trpěti následování příkladu svého, neboť dělníci jeho jsou pozvíce rodáky dobřenicko-syrováteckými, leccos vědí a mnoho si mohou dovoliti. Tak na př. dělník Josef Mitrych, jehož žena u Schmidtových sloužila, přistízen byl četnickým závodčím dobřenickým, V. Očáskem, s kradenými tyčemi od zahrádky nádražní; ačkoli tedy povinnost Schmidtovi kázala, krádež neudal.

Nebuduž to snad opět myšleno na prospěch jeho citu pro lidskost; vždyť při vyhružkách neřest staniční odhalujícímu zřízenci stavěl na odiv zásluhu, jichž si zničením existence několika podřízenějších zřízenců dobyl; zřízenci ním částečně neb úplně ruinováni v Potštýně, Kostelci n. Orl. i jinde jsou jeho úskočné mstivosti výmluvnými svědky.

Přiložený dopis pana A. B. z B. nejlépe ilustruje co si o čistých manželích okolní obecenstvo myslí:

Vaše Blahorodi! Přijměte můj nejsrdečnější dík za zprávu mi zaslánu a spokojte se prozatím, že dosud všecky, až na jednoho, tam jsou; o to ostatní se postarám co nejdříve, neboť pro spravedlivou věc pracuji milerád a jámu, kterou ten velký úředník kope Vám, může do ní padnouti sám; najednou není možno vystoupiti, neb by se veškerá akce zmařila, protož přiležitostně vše vypátrám. Dále ještě máme samu Schmidtovu která také nevinna není, pro prodej veřejný má váhu, která není dlouho cejchována, což jest trestné a ztrátu koncesí znamená. Výnajdou se velmi hezké věci; já jsem již dávno tím chtěl hnouti, ale doprával jsem samým (Schmidtovým) dobré životy, nyní ale, když mají jiný úmysl, a sice lidí z existence vyhnati, nezatajam ničeho. To jsem doposud nikdy a nikde neviděl, co se tam dělo (ve stanici dobřenické). Až důkazů budu mít více, vystoupíme společně. V úctě atd. (Pokrač.)

POTOMCI DOMNĚLE VYMŘELÝCH STARÝCHZNÁMÝCH RODŮ V ČECHÁCH USEDLÝCH.

Podávajíce velect čtenářstvu stanovy historicko-genealogického spolku »Herald« v Praze, založeného na zásadě naprosté rovnosti a svobodomyslnosti nemůžeme co zároveň a to hlavně vědecký list nepopráti místa četným datům rodů v historii známých a většinou dle své doby veřejnému blahu prospěšných, chybě za vymřelé pokládaných, která spolek »Herald«, vedle svých humanitních účelů s mravenčí pilí střádá a postupně uveřejňovati bude. Vyhovujeme proto milerádi žádosti spolku a podáváme zde přesná dátá rodů takých:

Cálkové ze Steinsberka a Rabsteina, starý rytířský rod, seděním na Rábštyně, odkud se též psali. Mezi devadesáti pány a rytíři, shromážděnými r. 1440 na sněmu kraje Mladoboleslavského, nalézal se i Bušek Čálek ze Steinsberka. Potomci Cálků žijí podnes v Plzni, Praze a jinde, přídomků ze »Steinsberka« a »Rabsteina« nepoužívajíce.

Borovanští z Borovan, starý rytířský rod český, jehož potomci po celých Čechách rozptýleni posud žijí. Postupná data této rodiny jdou od r. 1646, ač jest to rodina daleko starší. Roku 1646 pokřtěna dcera Ondřejie Borovanského z Borovan, Jana Kateřina, r. 1648, 1652 a 1659 synové téhož Ondřeje, Jan Samuel, Dniel a Václav. Druhá manželka Ondřejova byla Marie Kateřina Maydlerova z Monspachu. Diplomem, daným ve Vídni dne 16. června 1657 byl udělen vladkům, Ondřejovi svrchupsanému a Bernardu Borovanskému z Borovan, bratu jeho, stav rytířský jakož i druhý přídomek »ze Šternfeldu«. Přijmutí ve stav rytířský, které po vydání obnoveného zřízení zemského ovšem illusorním se stalo, učiněno na sněmu na hradě pražském, téhož roku odbyvaném. Ta samá milost prokázána diplomem z r. 1674 učenému právníku, Karlu Borovanskému z Borovan, synu Bernandovu.

Egerové z Eckhoffenii, také z Egerberku :: Seeku řečení, původně panský rod slezský, kde znamenitými zbožími vládl; v Čechách drželi Egerové zemský statek Opálov vedle jiných statků deskových, které jim byly po bitvě na Bílé Hoře roku 1621, poněvadž Fridricha Falckého za pravého krále českého uznali, vesměs skon fiskovány. Takto schudlý rod rytířů Egerů nucen byl do soukromých služeb německých protestantských panovníků se uchýlit, kdež zaujal někdy místa velice vlivná Schudlá větvě rodu toho v Čechách zůstala, vrátila se ponejvíce ku věře katolické, ač bývalou moc a bohatství nikdy více nedosáhla a stavu svého i přídomku namnoze dobrovolně odložila. Tak bylo diplomem ze dne 22. listopadu 1738 sekretáři dvorské kanceláře české, Janu Bedřichu Egerovi, staré šlechtictví rodiny jeho potvrzeno, jakož i synům jeho, Janu Jiřímu, rytíři Egerovi, registrátoru úřadu purkrabí dolnorakouského, diplomem ze dne 14. září 1754 starý rytířský stav a přídomek »ze Seeku«, druhému pak, Janu Bedřichu, rytíři Egerovi, dolnorakouské vládní radě, diplomem daným ve Vídni, dne 5. května 1759, rovněž starý stav rytířský bez přídomku potvrzen. Syn posledně jmenovaného Jana Bedřicha rytíře Egera, Bedřich, cisařský

státní rada, chtě se v království českém opět zakoupiti, obdržel dne 7. září 1786 inkolát pro země koruny české.

Znak: štít v půli rozdelen, barvy stříbrné a bílé, s obráceným červenozlatočerným trojhranem. Helm otevřený, starou královskou korunou zdobený. V klénotě korunovaný černý orel, v pravém drápu stříbrnočervený, v levém pak zlatočerný praporce držící. Růztažená křídla orla převyšují dva praporce stejných barev, jako dřívější. Pokryvadla černozlata a červenostříbrná. Potomci rodu rytířů Egerů žijí podnes v okolí Kladna, Duchcova a i jinde, stavu svých předků dosud neobnovivše.

Horšičtí také Horušičtí, Horčičtí z Horšic, starý rytířský rod, již ve století čtrnáctém na rodném zboží svém Horšicích v kraji Klatovském usedly, na který po bitvě bělohorské za pokutu léno přijali. Vilém Horušický z Horšic držel též svobodný dům na předměstí města Klatov, který po jeho smrti na jediného již toho rodu, Jiřího Antonína rytíře Horušického z Horušic připadl. Týž prodal trhem ze dne 26. listopadu 1676 rodný statek Horšice, nemoha jej pro dluhy udržeti. Potomkové takto schudli sestoupili do stavu městského. Nynější potomci rodu toho žijí na Poděbradsku, ve vísce po předcích svých zůstávajíce. Paprocký čítá je do stavu panského. Znak: v červeném štítu šest stříbrných kosočtverců, helm otevřený s královskou korunou. Klénot: bůvolí rohy.

Khekové též Keckové ze Schvarcbachu, původně německá rodina v Čechách usedlá již majestátem císaře Maximiliána II. z r. 1551 za vzácnou uznání, v Německu nyní ve stavu hraběcím žijíci. Diplomem ze dne 2. listopadu 1561 potvrzuje se bratří Janu a Michalů Khekům ze Švarcbachu staré rodové šlechtictví a rozmnožuje se rodinný znak. Potomci tohoto rodu v Čechách v Praze, Jindřichovu Hradci i jinde dosud žijíci, stavu rodu svého neužívají.

Kolkové také Kolovští z Kolovsi, stará rytířská rodina z Písecka pošlá, jejíž potomci dosud v Praze i jinde žijí.

Znak a přídomek obdržel diplomem daným v Praze dne 16. února 1579 Adam Kolka z Kolovic; Jiřímu Kolkovi z Kolku byl udělen dne 30. prosince 1647 stav rytířský. Jan Kolka z Kolovsi, místostidlo dvorský, koupil dne 2. března 1549 ves Dřínov, statek někdy Slánských, jím pro vztahu skonfiskovaný, za 500 kop grošů českých.

Kordulové ze Sloupna, starožitný rod, spízneně s Heřmanskými, Plesy a Sádovskými ze Sloupna. Potomci žijí dosud v Praze, v okolí Příbrami i jinde, přídomku neužívajíce. Členové tohoto rodu vynikali státečnosti a dobročinnosti. Rodné zboží jejich byla tvrz Sloupno na Pardubicku. Josef Kordule ze Sloupna byl kanovníkem Královéhradeckým. Aloisie šlechtična Kordulová ze Sloupna, jsoucí ve stavu svobodném, odkázala jméni své ku zřízení nadace, jež posud trvá a zmírila roku 1828 i rb rytířů Kordulů ze Sloupna byl obrněná rukavice ve štitu i helmě.

Kropáčové z Krymlova a Hohenfallu, starý rytířský, částečně i ve stavu svobodných pánu povýšený rod, úzce spízneně s rodinou Kropáčů z Nevídomí. Dne 13. března r. 1541 obdržel měšťan starého města pražského, Jan Kropáč, erb a přídomek z »Krymlova«, jakož i 2. prosince 1563 se synem Bohuslavem stav rytířský, do kterého pak také na snemu přijati byli Synovi téhož Bohuslava Kropáče z Krymlova, Janu Ignáci, byl diplomem

ze dne 1. července 1669 starý rytířský stav s dalším přídomkem z »Hohenfallu« potvrzen a původní rodový znak rozhodněn. Potomci žijí v okolí Příbrami, v Praze i jinde, přídomků neužívajíce.

Z Langenberku, také z Langenburku, Langové z Langendorfu, starý, původně německý a tamtéž dosud stávající, s knížecí rodinou Hohenlohe spíznený rod, i v Čechách usedly. Ve století sedmnáctém připomíná se v deskách zemských Lotar rytíř Langenberg, seděním na Dubu. Zdá se, že potomci téhož Lotara schudli a stavu svého více neužívali. Žijí posud v Praze, na Poděbradsku i jinde.

Perknovští z Perknova, starý rod rytířský, od tvrze Perknov pošlá, držel statek Žerčice na Boleslavsku. Václav Perknovský z Perknova prodal Trhovou Kamenici Mikuláši Trčkovi z Lípy a nemaje, jak se zdá, více pozemského zboží, vstoupil též v jeho služby. Potomci žijí v Praze i po celých Čechách, přídomku neužívajíce.

Pilátové z Tassulu, původně stavovská rodina tyrolská, v Čechách ve stavu rytířském a částečně i svobodných pánů, kterážto poslednější větev Eduardem sv. p. Pilátem z Tassulu r. 1869 vymřela. Rytířský stav této rodině přiznán v zemích českých diplomem ze dne 23. července 1602, stav svobodných pánů poprvé dne 9. července 1710, pak diplomem dátovaným v Laxenburgu dne 27. května 1738 Antonínu Vincenci Pilátovi z Tassulu, držiteli statku Březolup. Potomci žijí v Praze, v Klášterci i jinde, přídomku nepoužívajíce.

Schackové, také Žákové z Radobýlu, starý český rod rytířský. Roku 1595 udělen byl Bohumilu Schackovi z Radobýlu, stav rytířský. Stav ten, po předcích zděděný, přiznán byl diplomem ze dne 7. července 1700 Janu Karlu Václavovi Schackovi z Radobýlu. Potomci rovněž ještě žijí v Praze i jinde v Čechách, přídomku nepoužívajíce.

Rytíři Schinkové. Starý rod lužický, jehož potomci v kraji táborském i jinde žijí, přídomku neužívajíce. Již 4. května 1565 udělen byl Janu Schinkovi znak vlastycký.

Stránikové z Kopidlna, starožitný, od r. 1339 přesně zjištěný, ač mnohem starší rytířský rod, krevně spíznený s Loučenskými a Kopidlaňskými z Kopidlna, erbu kozlí hlavy, který i jich iodné zboží, Kopidlno, přimluvou svých držitelů na městečko povýšené, za znak svůj přijalo. Stránikové z Kopidlna drželi četné statky zemské, dle nichž se i psali, jako: Kněžice, Městec, Střevac, Studenec, Kamennou Lhotu, Lišnov, Střezmíř a jiné. Václav Stránek z Kopidlna koupil dne 9. července 1663 šosovní dvůr ve městě Chrudimi, řečený Rakovský a odkázal jej manželce své, Veronice Kateřině, rozené Dohalské z Dohalic. Umřel dne 1. května 1680 a pohřben v chrámu sv. Kateřiny v Chrudimi. Měl tři syny a dceru Alénu. Roku 1755 byl otcovský podíl, statek Střezmíř, od Václava Filipa Stránského z Kopidlna prodán. Druhá větev rodu toho byla již po nešastném povstání stavu, jehož se činně súčastnila a po vítězství Ferdinandově statky propadla, schudla, takže členové její do stavu městského se uchýlili byli nuceni. Potomci žijí podnes v Praze, okolí náchodském a teplickém, přídomku »z Kopidlna« neužívajíce.

Tumlířové z Borče, rytířská rodina z Litoměřicka pošlá, při městě Kolíně šosovní statky držící, jejíž po-

tomci podnes v Praze, Berouně, Kolíně a i jinde žijí, přídomku nepoužívajíce. Roku 1600 jmenuje se pan Dominik Tumlíř de Borčzo radním (senátorem) města Kolina. Diplomem ze dne 27. srpna 1757 byl císařskému hejtmanu pluku dragonského, Adamovi Tumlíři, dne 4. února 1758 Františku Antonínu a Emanuelu bratřím Tumlířům po předcích zděděný stav rytířský znovu potvrzen.

Visingerové z Mysovic, stará rodina šlechtická, jejíž potomci na Jičínsku, Bydžovsku, Boleslavsku, v Praze i jinde dosud žijí, přídomku neužívajíce. Diplomem, daným v Praze, dne 18. května 1611 propůjčen Křištofu Visingerovi z Mysovic stav vladický, synu jeho, Vincenci Martinu dne 8. května 1634 stav rytířský. Antonín Visinger z Mysovic přišel sňatkem v držení zemanského statku Běstvín u Dobrušky ležícího, který na bratra Jana převedl. Tento měl syna rovněž Jana, který se dne 26. února 1762 v Běstvíně narodil a v Dobrušce pokřtěn byl. Kmotry byli pan z Vilasburgu a chof jeho Anna. Tento Jan Visinger z Mysovic byl správcem statku Doudleb a Jelení pánů z Bubna a Litic. Syn téhož, jenž přídomku již neužíval, byl Ferdinand Visinger, narozený na panství Hořením Jelení, 26. listopadu 1789. Z druhé pošlosti byl Antonín Visinger z Mysovic důchodním králové-hradeckým, jehož syn Jan Jiří byl držitelem jedné třetiny statku Běstvinského. Syn jeho Václav, zároveň poslední držitel Běstvín z rodu toho, zemřel dne 2. ledna 1825 a pochován v Dobrušce, mužských potomků nezanechav. Dcera jeho Josefa, nar. 15. ledna 1817, zasnoubena dne 2. července 1833 Václavu Jarkovskému z Valu, zemřela dne 28. listopadu 1886. Svakou svrchnupsaných Jana a Antonína Visingerů z Mysovic byla dle všeho Alžběta Visingerova z Kosore, jejíž syn, Jan Nepomucký, klerik řádu cisterciáckého, přezvaný klášterním jménem Alběník v r. 1793 na Zbraslavě zemřel. Znak: Štit rozdělen ve dvě části. V horní poli stříbrný lev, dolení pole rozděleno jest v šest dílů šíkmo jdoucích, střídavě červených a stříbrných. V klénotě dvě křídla s labutí. Pokryvadla červeno-stříbrná.

Vocáskové, také Ocáskové Čuchové ze Zásady, starý, v dějinách českých známý rytířský rod podle rodné tvrze, Zásady se píší, jehož původně křestní jméno staročeské, Čuch čili Couch, používáno zhusta za přijmění. Potomci žijí v Praze, na Podřipsku i jinde, přídomku nepoužívajíce. V klénotě znaku mají Vocáskové psa. Rod znám je již ve století patnáctém. Viktorin Vocásek ze Zásady byl písárem biskupa pod obojí, Jana Augusta. Syn jeho Joáchym zabit byl r. 1631 v Mladé Boleslavi. Synové jeho Matouš, Jan a Pešek přidrželi se krále Bedřicha i byli jim proto jich statky skonfiskovány, načež do veliké chudoby upadli. Mezi bratřími Matoušem a Janem vznikly prudké svády rodinné. Pešek Ocas ze Zásady držel dům v Mnichově Hradišti, později šosovní dvůr v Kutné Hoře. Za manželku měl dceru bohatýrského rodu bratrského, paní Annu Krajíčku z Krajku. Pro nesváry s katolickými patricii vypadal se v Hoře a stal se purkrabím na Chvaleticích, odkud, jsa z Prahy zpraven, před reformační komisi prchl. Byl však jai a na Panenské Týnici ve vyšetřování držen, odkud teprve po slibu, státi se katolíkem propuštěn. Víry svých otců drželi se Vocáskové nadále, přes přijmutí náboženství katolického.

Další spolkem »Herald« zjištěná data historická těchto i jiných rodů přinášeti budeme v každém čísle, rovněž i opisy listin, rodům těm důležitých z desk zemských i dvorských, státních, zemských i jiných archivů; za laskavé příspěvky z tohoto oboru budeme vděčni.

GRAFOLOGIE A CHIROMANTOGRAFIE.

Grafologie čili písmověda jest nyní již široce rozvětvené, zhusta též i u úřadů soudních i jinde ku zjištění povahy pisatele používané umění, kterému velké francouzské, anglické a německé, v poslední době i české časopisy najměj »Zlatá Praha« zvláštní rubriky otevřely. Mezi tím však pokročilo toto umění notný kus dále, t. zvaná chiromantografie hrozí její starší sestru, grafologii zničiti. Z písma prorokuje se takměř celý osud dotyčného pisatele, a sice dle hodnověrných informací s jistotou téměř neomylnou. Nový sport ten obmezen zůstal dosud skoro výhradně na salony kruhů pařížských a holdují mu, jakž ani jinak býti nemůže, ponejvíce dámy, pak zamílovaní. Podáváme ukázky umění toho, nám laskavostí příteli poskytnuté a sdělujeme zároveň, že rubriku grafologicko-chiromantografickou našim váženým abonentům ku laskavému použití otevříme.

Gabriela de M-s. Z Vašeho písma vše duch volnosti, tudíž ještě muži nezadána, 20 jar nepřekročivší; dle znamének písma Jste dítětem horkého července, sama krve ohnivé, v žilách hárající — avšak nikoli láskou k člověku, alébrž ke všemu neznámému, nadpřirozenému. Vaše písmo nevykazuje mnoho činnosti životní, plamen svíce není tišší než život Váš. Nic více nevidím v něm. — Poznámka: Slečna Gabr. de M-s, 19iletá v červenci rozená, vyžádala sobě na rodičích přes jich protest svolení a vstoupila do kláštera.

Raoul markýz de V-o. Písmo nešťastného muže 30 let čítajícího, láskou v někdejší statečnosti oslabeného. Že dítkem zimy a to třeskuté Jste, svědčí přisné tahy, ač jinak záхватy, ukazující na vnitřní rozervanost, i v písme jsou znatelný. Všecky tyto útrapy však zadržmo jsou, neboť láška, jež srdce Vaše nyní blaží, stane se v brzku Vám odpornou. Tahy písma Vašeho jiného cíle Vám předpovídají: ve službě pro lidstvo, ve vědě najdete plného blaha pozemského. — Poznámka: Raoul de V-o, francouzský důstojník, zamíloval se do dívky chudé, k vůli níž chtěl i povolání své změnit. Láska jeho vzala ovšem za své, když vrátil se jednoho dne předčasně do Paříže dívku v loktech svého souduchu-důstojníka spatřil. Byv na žádost svou přesazen do Alžíru, věnoval prázdné chvíle ku bádání historickému tamějších krajin, obsaženému v četných vědeckých revuích. Byl v únoru rozen a neúplně 30 roků star.

P. T. předplatitelé račtež rukopisy své na redakci »Heraldu« pod libovolně volenou značkou, označené číslem pošt. lístku (recepisu), předplatné stvrzujícího, laskavě zasílati.

STANOVY HISTORICKO-GENEALOG. SPOLKU „HERALD“.

I. Jméno spolku.

Spolek nazývá se „Herald“ a má své sídlo v Praze.

II. Účel spolku.

Účelem spolku jest povznesení starých, případně šlechtických neb inkolátu v zemích na radě říšské zařoupených, požívajících, jakož i měšťanských rodů, jímž oprávněnost používání erbovního znamení rodinného přísluší a jich významu, vyhledávání a zjištování jich stáří a historicky zajistěných dějin a podporování všech ku obecnému blahu sloužících zřízení a ústavů.

III. Prostředky k dosažení účele.

Účele toho domáhá se spolek:

- pěstovaním literatury historické a sbíráním historicky cenných listin, zařizováním jakož i udržováním místních archivů;
- otevíráním pramenů historických osobnostem od spolku ku prozkoumání pověřeným, jako: rodových knih, matrik, archivů a jiných záznamů;
- pořádáním veřejných přednášek a slavností nepolitických;
- podporování záslužných podniků humanitních a styky s jinými tuzemskými sdruženími příbuznými, případně i spojením s těmito;
- použitím všech zákonných prostředků, jimiž by členům spolku v jich stavu a rodinných právech prospěno být mohlo.

IV. Jméni spolku.

Jméni spolkové, jehož jest zapotřebí k uhrazení nákladu s činností spolku spojeného, opatruje se příspěvky členů a dobrovolnými dary.

V. Tvoření se spolku.

Podavatelé těchto stanov tvoří přípravný výbor, jenž jest oprávněn ode dne, kdy o tom bude vyrozměněn, že stanovy úředně na vědomí vzaty byly, aneb ode dne, kdy zákonná čtyřnáctiletá lhůta, ve smyslu § 6, odst. II. spolk. zákona uplyne, přijímati za členy spolku osoby za členy se hlásící a podmínkám odst. VI. těchto stanov odpovídající, které písemně prohlásí, že členy spolku státi se chtejí a ustanovením těchto stanov bezpodmínečně se podrobují. O těchto přihláškách rozchodne přípravný výbor v tajné poradě většinou hlasů. Jakmile počet členů i s přípravným výborem doštoupne počtu nejméně třiceti osob, jest přípravný výbor povinen nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy počet třiceti dosažen bude, svolati valnou hromadu, kteréž předsedati a kterou řídit bude některý člen přípravného výboru, jenž ním k tomu jednohlasně designován bude. Tato valná hromada zvolí řádný výbor za podmínek ve stanovách těchto pro jednání valných hromad a pro volby výboru vytčených. Zvolením výboru zanikají veškerá další oprávnění přípravného výboru.

VI. Členové spolku.

Spolek skládá se ze členů čestných, činných a připravujících.

Členem spolku vůbec může být každá nejméně 18 roků stará, slušná osoba bez ohledu na pohlaví, kteráž buď dosud šlechtického stavu používá, aneb jejíž předkové dle rodinných neb dějinných paměti šlechtického původu byli a stav ten, af z jakýchkoli přičin dobrovolně odložili, jakož i členové rodů k užívání erbovního znamení oprávněných.

Cestným členem se stane, kdo jednou pro vždy složí hotově bud najednou aneb v pěti ročních lhůtách částku ustanovenou valnou hromadou, aneb koho výbor za zvláštní služby spolku prokázané členem takým jmenuje.

Cinným členem jest ten, kdo zápisné zapráví a ustanovený řádný příspěvek měsíční platí, a na činnosti spolku podílu běže.

Členem přispívajícím jest ten, kdo zápisné jakož i měsíční příspěvky platí, činnosti spolku však osobně účasten není.

Valná hromada stanoví výši příspěvků jakož i zápisného. — Členem býti přestává:

- kdo výboru ohlásí, že vystupuje,
- kdo ze spolku výborem pro hrubé porušení kázně aneb cti spolkové byl vyloučen, pakli pro vyloučení člena více než polovice všech členů hlasovalo

VII. Práva a povinnosti členů.

Každému členu přísluší stejné právo:

- voliti a volenu býti;
- účastnit se činně všech podniků spolku a bráti podílu na všech výhodách spolkových.

Povinností každého člena jest:

- aby dbal veškerých ustanovení stanov a řádu spolkových, jakož i opatření výboru;
- podporoval spolek ve vytknuté činnosti, bděl nad zachováním cti jeho a snahám jeho hleděl raziti cestu.

VIII. Správa spolku.

Záležitosti spolku řídí valná hromada a výbor, k obstarání jednotlivých částí činnosti spolkové ustanovuje výbor zvláštní odbory, jako sbor badatelský, filantropický, zábavní a pod.. jež se řídí zvláštními, výborem schválenými rády.

IX. Valná hromada.

Valná hromada sejde se jednou každého roku na vyzvání výboru, jenž nejméně týden napřed, zároveň s pořadem jednání má být učiněno.

Mimořádnou valnou hromadu svolati může výbor kdykoli toho pilnou potřebu shledá. Valné hromadě přísluší rozhodovati o všech věcech spolku se týkajících, vyjimaje přijímání členů.

Jí se vyhražuje:

- voliti předsedu, jeho náměstka a ostatní členy výboru; jich náhradníky a účetní dozorce;
- posuzovati činnost výboru, zprávy jeho i zprávy dozorců o peněžitém stavu spolku jakož i o hospodaření s jménem jeho;
- usnášeti se o výši příspěvků členských a zápisného;
- usnášeti se o změně stanov, rozhodovati v případnostech pochybnosti o smyslu a významu jednotlivých článků jejich;
- usnášeti se o nájmu, koupi neb prodeji místnosti;

f) usnášeti se o zrušení spolku.

K platnému usnášení valné hromady vůbec zapotřebí jest přítomnosti nejméně jedné pětiny všech členů. Pro případ, že by se v ustanovenou hodinu nesešel zmíněný počet členů, svolá se o hodinu později druhá valná hromada, která se bez ohledu na počet přítomných členů platně usnáší.

Voly dějí se hlasovacími lístky nadpoloviční většinou volcích; každý člen musí lístek svůj osobně odevzdati.

K jednohlasmnému usnesení mohou se volby konati akklamací.

Hlasování děje se zvednutím ruky a rozhoduje nadpoloviční většina hlasů přítomných; při stejném počtu hlasů rozhoduje hlas předsedy, který jinak nehlasuje.

X. Výbor.

Výbor sestává z předsedy, jeho náměstka a osmi dalších členů. Zároveň s výborem volí se čtyři náhradníci a dva dozorci účetní pro jedno období roční. Výbor volí ze svého středu nadpoloviční většinou všech členů svých jednatele, pokladníka, účetního, hospodářského správce a zapisovatele. V ostatních záležitostech spolkových potřebí jest k platnému usnášení se výboru přítomnosti nejméně polovice všech jeho členů. Jedná-li se o osobních záležitostech některého člena výboru, nemá ten, jehož se týče, poradě a hlasování býti přítomen. Přítomní usnášejí se prostou většinou hlasů; při rovnosti rozhoduje předseda neb zastupující ho náměstek, kteří jinak nehlasují.

Výbor řídí vnitřní i vnější záležitosti spolku, pokud nejsou vyhrazeny valné hromadě. Zejména přísluší mu:

- a) přijímati členy a je za vystouplé prohlašovati;
- b) jmenovati členy bádáním pověřen;
- c) svolávati valnou hromadu, připravovati předlohy pro ní s příslušnými návrhy a ustanovovati pořádek jednání;
- d) pořádati zábavy, výlety, přednášky a vůbec slavnosti nepolitické pomocí jednotlivých odborů.

Předseda svolává výbor ke schůzím a předsedá jím jakož i valné hromadě a zastupuje spolek na venek vůči úřadům a osobám třetím. V čas nepřítomnosti jeho zastupuje jej náměstek neb jednatel nejen ve vnějších záležitostech spolkových naproti osobám třetím a úřadům, nýbrž i při řízení výborových schůzí, valných hromad a všech vnitřních záležitostí spolkových.

Listiny, kterými se spolek právně zavazuje, musí být podepsány předsedou a jednatellem; při listinách jiného druhu stačí podpis předsedy neb jednatel. K platnosti spolkových vyhlášek třeba vlastnoručního podpisu předsedova, jakož i otisknutí spolkového razítka.

XI. Smířčí soud.

Spory osobní, vzniklé mezi výborem a členy, jakož i vůbec mezi členy z poměru spolkového, vyřizuje smířčí soud, který nejdéle ve 14. dnech rozhodnouti musí a z jehož nálezu není odvolání.

Smířčí soud sestaví se tak, že každá strana ze středu členů zvolí si dva důvěrníky, tito pak, zvolice si také ze středu členů vrchního, rozhodnou o sporu většinou hlasů. Prostředníkem mezi stranami spornými jest předseda spolku. K němu náleží stranám obracetí se, on určuje, kdykoli třeba, stranám lhuty k jmenování

důvěrníků, důvěrníkům ku zvolení vrchního, jmenuje sám straně liknavé důvěrníky a vrchního důvěrníkům, kteří se dohodnouti nemohou a předkládá věc výboru, kdykoli se toho potřeba udá, by tento disciplinární mocí svou nálezu soudu smířčího průchod zjednal.

XII. Správní období.

Správní období činnosti spolku spadá v rok kalendářní, počíná tedy prvním lednem a končí třicátým prvním prosincem.

XIII. Jednací řeč.

Jednací řeč spojku jest česká.

XIV. Rozejítí se spolku.

Spolek se rozejde, jestliže tři čtvrtiny všech členů ve valné hromadě s tím souhlasí. Táz valná hromada rozhoduje též o posledním pořízení a jmění spolkovém; vždy však staniž se pořízení to na prospěch vážnosti a ku zvýšení lesku jmen starých šlechtických inkolátů v zemích na říšské radě zastoupených, požívajících rodů, jakož i ku prospěchu erbovních rodů městanských, zvláště nezavineně schudlých. Byl-li spolek dříve zrušen nežli valná hromada učinila opatření o jmění a všech věcech spolkových, připadne oboji klášteru řádu sv. Vojtěše v Praze a sice ve prospěch jedné chovanky z rodin výše naznačených, předně však krevním přibuzným ženského pohlaví bývalých členů spolku „Herald“, na výchově v klášteře tom se nalézajícím.

V Praze, dne 22. listopadu 1900.

Výše uvedené stanovy historicko-genealogického spolku „Herald“ v Praze byly výnosem velesl. c. k. místodržitelství v Praze ze dne 15. prosince 1900 sub. čís. 212 598 schváleny.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Politická část pro nával látky nahražena bude v čísle příštím.

Cesta panovníkova do Prahy odložena jest, jak se nám z příslušné strany sděluje, až po zasedání delegaci, případně odbytí hostin tradičně pro účastníky delegaci pořádaných. Jelikož projevil panovník přání, přírodní hru, nově objevené zřídlo karlovarské spatřiti, považuje se otázka návštěvy některého města významějšího v kraji převahou německém za rozluštěnou. Ostatně stávají prý horlivá vyjednávání, aby jak v Praze, tak i v onom německém městě, návštěvou pocitěném, dle disposic tedy ve Varech Karlových, po čas pobytu mocnářova národnostní menšiny oprávněného svého významu došly, což ovšem lze vřele větati, s přáním, aby i po návštěvě v platnosti zůstalo. Mimo všeobecných audiencí má být na hradě pražském pořádán dvorní ples, k němuž i literáti, umělci, zasloužilí průmyslníci vedle politiků a vyššího důstojnictva se zváni býti mají. Panovník hodlá také určitou přípověď ohledně dlouho již projevené a opětované prosby královské veleobce, aby se Hradčany jako dříve residenci některého člena mocnářova domu staly, učiniti.

Rytířský řád práce. Mladý král italský počíná správně posuzovati těžkou povinnost pravého panovníka.

Nemyslíme to ironicky; nesmí však tento dobrý počátek být koncem opravných snah. Královským dekretem nařízeno ministrskému předsedovi vypracování stanov pro nový rytířský řád — práce, pendant to k řádům jen šlechtě rodové a peněžní dostupný. V dekrety praví král, že po osobním uvážení se rozhodl pro toto zjevné odměnění práce beze všech výhrad a zřetelů, jednak aby záslužná práce dle jeho příkladu i jinak příslušného ocenění došla, jednak aby k následování liknavých pobádal »Vedle bývalých bojovníků-rytířů za víru otců, vedle rytířů-harcovníků za bezpečnost majetku pilného občana postavíme rytíři péra, dláta i jiných nástrojů, za vědy, umění a sílu státu blahodárnou prací v podobě nejrůznější bojující, i nadějeme se, že požehnání pro národ i zem z kroku našeho vyplývající dlouho na se čekati nedá«, praví se v dekrety. Řád má míti tři stupně, dle výše zásluh, o zavedení nové výroby a zvýšení její, o lid dělný a jeho rodiny bez rozdílu, zda vyživováním, vyučováním, péci o jeho obydli nebo zachráněním od úrazu lidu dělného a jeho rodin získané. Veškeré stupně jsou bez všelikého rozdílu stavu a zaměstnání jakož i záslužným cizincům dosažitelný. Udělení státi se má na hodnověrný návrh místních úřadů a i řádných občanů, po provedeném vyšetření bez jakýchkoli tax. Dle intencí králových přísknuto bude rytířskému řádu práce přednější místo mezi řady italskými.

RUBRIKA PORADNÍ.

Rubriku tuto doporučujeme pp. odběratelům ve všech věcech pod podmínkami při rubrice grafologické stanovenými.

Nero. Záležitost Vaše spadá pod pravomoc c. k. živnostenského soudu v Praze, Dlouhé třídě. Výpovědi dějí se osobně na místě.

Elektra 50. Veškeré tyto vyhlašované královské prostředky jsou buď škodlivé, při nejmenším však bezúčinné. Mytím březovou vodou mohutní vlas a i pleť stává se jemnou a svěží. Dobývání březové vody je ovšem těžké, možné nanejvýše před porážením těchto stromů, jinak zakázáno. V naší insertní části najdete podobnou nabídku.

P. z S. Račte přistoupiti za člena historicko-genealogického spolku »Herald«, jehož zájmy také náš časopis háji. Přispěvek za celý rok 8 zl. 50 kr. Adresa: Řídký, jednatel, Praha 18-II.

Riviera. Ve světových městech lázeňských je barva bílá jak u dam tak i u pánských moderní. Adresy vyrabitek bílých pánských rukavic z jemné kůže klokaní jakož i bílé jemné a solidní obuví písemně proti 10hal. známce.

Dík 3. Sdílejme Vám příště několik nadací, o které se může Váš syn ucházet. Poslední studijní vysvědčení nutno vždy přiložiti.

Filatelist a sběratel pohlednic. Insertem v našem časopisu docílíte zajisté spojení s odběrateli. Rodové pečeť vyměníme.

Erbovní rodina 7. Zaopatříme Vám ku přání pravý erb občanského rodu Vašeho v přesném historickém provedení a v pravých tinkturách umělou ruční malbou

libovolné velikosti za cenu vlastních výdajů a malířem akademickým nám zvláště výhodně učiněnou. Před obtěžujícími Vás tak zv. ústavy heraldickými vídeňskými, ponejvíce židovskými, na hľoupost lidskou a ohromný zisk spekulujícími, důtklivě varujeme. Znaky ze všelikých neexistujících erbovníků jsou bezcenný brak.

LISTÁRNA REDAKCE.

S podřazením čísla časopisu nastává předplatné, které jen na písemnou výpověď a vrácení časopisu ve stavu původním a nepoškozeném se přeruší.

INSERTY.

NABÍDNUTÍ K SŇATKU. Zřízenec c. k. státních drah ve Vorarlbergu, 28 r. starý, se zaj. bud., hodlá touto cestou sezn. slečnu hezkou a hodnou, něm. řeči mocn., s menš. jmén. Nab. možn. s podob., která se čest. vrátí pod. „Pravda 2000“ do red. t. l.

NABÍDNUTÍ K SŇATKU. Slečna 22letá, dle jin. hezká s 5'00 zl. a výb. provdá se za pána, úřed. v Praze. Lask. nab. s fot., jež se vrátí, pod. „Štěstí 3“ do red. t. l.

NABÍDNUTÍ K SŇATKU. Pošt. assistent, 27 r. sluš., s 18'00 K přijmy, seznámí se s dámou do 26 let, nějak jm. vládn. Ct. dopisy pod zn. „Diskretnost“ do red. t. l.

NĚKOLIK STARÝCH MINCÍ levně prodám. Nab. pod „L. 20“ red. t. l.

BŘEZOVOU VODU na likér, atd., něk. lahví prodám. Nab. pod šifr. „Krása 20“ post. rest. hl. pošt. Praha.

INSERSNÍ AKVISITEŘI se na provisi příjmou. Bližší sdělí red. t. l.

MLADÝ MUŽ, absolvent obchodní školy, 26 r. stár., vstoupil by do pisárny závodu. Vážné nab. pod „Věrnost 40“ do red. t. l.

LETNÍ BYT blíže řeky a lesa hledá praž. rodina. Nab. s ud. platu a popisem krajiny račte zasl. pod. „Příroda“ na redakci „Heraldu“.

PRO OBČANSKÉ RODY důležitý spis: »Znaky (erby) městanských rodů zemí koruny České, dosud právo-platné.« Cena 1 zl. Přiloženy jsou ku každému spisu dotazné listy za příčinou zjištění vlastního znaku. Každé občanské rodině spis odebravší zjištěn bude bezplatně její znak, který lze pak veřejně a právo-platně užívat. Před podvodnými pokoutními ústavy vídeňskými, s ohromným ziskem pracujícími, se varuje. Objednávky spisu vyřídí ihned redakce »Heraldus«, Praha 18-II